

ANUL I: 1925-1926.

Nr. 11: Marți 9 Febr.

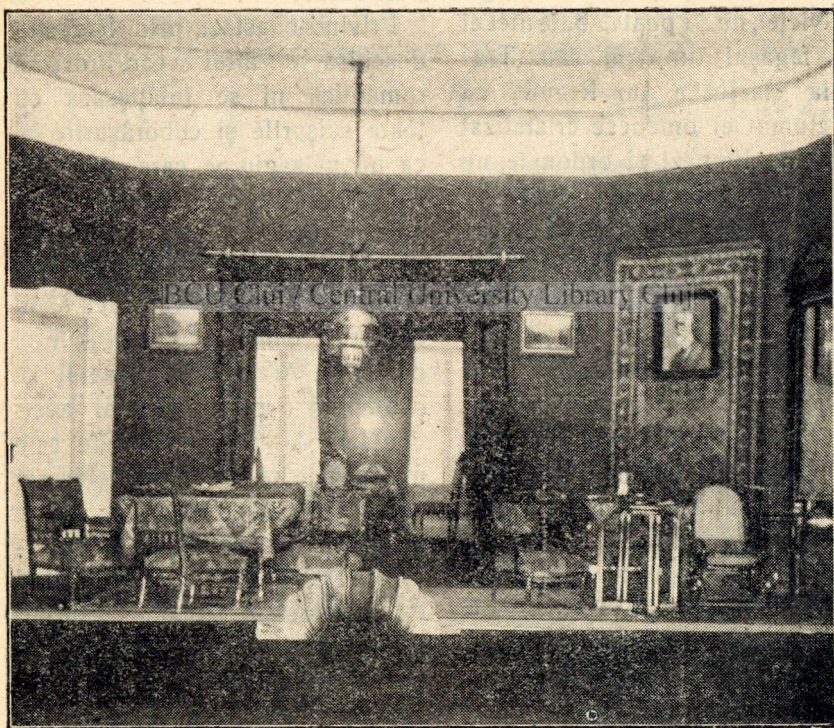
TEATRUL

Apare în fiecare Marți
Un exemplar 10 Lei

REDACTOR:
ALEXANDRU HODOȘ

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 16

PIESELE ORIGINALE

„Irena,” comedie dramatică de d. Adrian Pascu. — Decorul actului I.

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ: Marți 9 Februarie: **Poveste de iarnă;**
Joi 11 Februarie: **Poveste de iarnă;**
Sămbătă 13 Februarie: **Turneul Ciprian;** Duminică 14 Februarie: (seara) **„Nunta lui Figaro.”**

D R A M A R O M A N T I C Ă

Desgropând pe „Ruy-Blas“ din solemnă criptă a uitării, unde zace trei sferturi din opera monumentală a genialului Victor Hugo, d. Zaharia Bârsan ne-a făcut să vorbim din nou despre drama romantică.

Fiecare epocă își cântă cântecul ei în marea simfonie a veșniciei. Teatrul, care e imaginea vieții, nu se poate abate nici el din făgașul timpului său. Tragedia clasică a lui Racine, cu zbulciul ei omenesc cristalizat în forme limpezi și ordonate, nu putea să inflorescă decât în veacul de splendoare suverană al regelui Ludovic al XIV-lea. Drama romantică, îndrăzneată și grandilocventă, profundă și copilărească totdeodată, nu putea să se nască decât pe pragul veacului al XIX-lea, după frământata epocă napoleoniană, în Franța care se căuta, înfrigurată, pe sine însăși.

Drama romantică e un copil al revoluției. Legile aspre ale artei clasice au căzut deodată, sfărâmate, ca o platoșe prea rigidă, care ar fi plesnit pe un trup în creștere; iar noua izbucnire de simțiri și de gânduri iașnea acum, liberă și nedisciplinată, ca mustul care fierbe în vase proaspete. Cea dintâi mare izbândă a teatrului romantic a fost câștigată cu „Ernani.“ Victor Hugo a

fost aclamat de fanaticii săi par-tizani, în fruntea cărora se rânduse poetul Théophile Gautier cu vesta sa roșie, și a fost hăduit de adversari, cari erau tot mai puțin numeroși; dar scena „Comediei franceze“ era definitiv cucerită de verbul răsunător și capricios al genialului titan al poeziei franceze.

Privind-o astăzi, prin fereastra deschisă a altui veac, drama romantică ni se înfățișează cu toate suișurile și coborășurile ei ca un peisagiu pe care, după ce l'ai străbătut cu trudă, îl poți admira, înstărit, din depărtare, cu binoclul obiectiv al spectatōrului odihnit. I se văd acum, în contururi lămurite, și calitățile și defectele. Arareori ai prilejul să contempli o priveliște mai accidentată! Alături de culmile cele mai strălucite, se surpă cele mai neașteptate povârnișuri... Nu e decât un pas delă sublim la ridicol. Dar, așa cum se frământă ea, amestecând izolatia încordări adevărate de suferință și exereții artificiale de retorică umflată, explozii de neseacăta vervă și bufoneriei convenționale, turburătoare ascensiunii de cugetare și nerozii de teatru de păpuși, — drama romantică respiră prin toți porții ei o putere de expresie, o imaginație generoasă și o îndrăzneală de concepție neîn-

trecute până azi.

Toată literatura dramatică modernă clocotește aici. Victor Hugo a sfărâmat toate zăgazurile, a amestecat la olaltă tragedia cu farsa, a înfrățit râsul cu plânsul, a înbrâncit, cu sila, pe Corneille în brațele lui Molière, și a deschis drumurile eterne ale artei pentru cele mai umile dintre pasiunile legate de o mână de pământ.

Peste șazeci de ani dela premiera lui „Ernani“, drama romantică a câștigat un al doilea

triumf, cu „Cyrano“ al lui Edmond Rostand. A fost cântecul lebedei. Un cântec frumos, pe care îl vom asculta, fermecați, ori de câteori se vor găsi interpreți înzestrați ai eroismului cu panaș.

Di Zaharia Bârsan e unul din aceștia. Tălmăcitor ideal al dramei romantice, cred, că ne va da într'o zi și pe Cyrano, cum ni-l'a dat pe Ruy-Blas...

ALEXANDRU HODOȘ

ECOURI

INSTANTANEE

Concert... gratis.

Când numele Adelinei Patti era celebru în lume, cântăreața s'a prezentat într'o zi la poștă pentru a primi niște scrisori; dar n'avea la dânsa nici un act care să-i dovedească identitatea.

Funcționarul refuzând să-i elibereze corespondența și bănuind că n'are aface chiar cu Patti, i-a propus să cânte ceva. Funcționarul și mulțimea dela poștă avură astfel fericirea s'o asculte, iar Patti își obținu scrisorile.

De atunci, această probă s'a mai repetat, cu Caruso. Acum, ziarul „Cyrano“ povestește că Șaliapin a cântat în aceleași împrejurări aria lui Mefisto, la poșta centrală din Berlin, la 3 Ianuarie 1926.

Dna. Aura Fotino și d. Al. Ghibericon în 'coana Doctoroia și în Doctorul din „Irena“ de Adrian Pascu.

POVESTEA IOANEI D' ARC

— CUM O INȚELEGE BERNARD SHAW —

În cursul acestei luni, două mari artiste, dna Ludmila Pitoef și dna Marloara Ventura, au jucat la București noua piesă a lui Bernard Shaw: *Ioana d' Arc*. Credem interesant pentru cetitorii noștri să reproducem mai jos părerile lui Bernard Shaw despre eroina piesei sale.

Ioana era o femeie prudentă și nici decum impulsivă, lipsită de control. La războiu, era tot atât de realistă ca și Napoleon. Din toate armele, artileria o interesa mai mult, știind bine ce foloase putea să-i aducă. Ea potriveau metodele de atac condițiilor în cari se făcea apărarea.

Niciodată, nici un moment, Ioana n'a fost o fată visătoare, așa precum atâți romancierii și autori dramatici au pretins. Era o adevărată fată de țară, cu încăpățănarea și bunul simț al țărănilor. Ca și ei privea pe marii seniori, pe rege și prelați fără idolatrie și fără snobism. Prindea dintr'o privire, dacă și cât îi putea servi fiecare în parte. Avea, în sfârșit, ca orice țărăncă, simțul valorii deconței publice. Ea vorbea tuturor, de la muncitor și până la rege, fără să se tulbure și fără afecțiune. Tot astfel se purta cu ei și le impunea să îndeplinească voința ei, chiar când nu erau nici fricoși și nici corupți. Ea mângâia și îmbrâncea, căci vorba ei era și bună și hotărâtă. Era foarte capabilă, într'un cuvânt născută pentru a comanda. Un adevărat căpitan.

Una din „anormalitățile“ Ioanei era pasiunea ei pentru meseria de soldat și felul ei de a trăi ca un bărbat. Copil, Ioana a încercat să fugă de acasă ca să se facă soldat. Această dragoste pentru viața ostășească n'a părăsit-o nici-odată, fiind hotărâtoare pentru alegerea carierei sale.

Pentru ce se mândrea de dibăcia cu care mânula lancea și de siguranța ei la călărie? Pentru ce primea ca dar arme și cai de campanie? Pentru ce, în toate împrejurările, repudia caracterul convențional al femeii? Singurul răspuns la toate aceste întrebări e acela, că ea făcea parte din acel soi de femei cari vor să ducă viața de bărbat.

Dacă Ioana n'ar fi fost una din acele femei lipsite de feminitate, beatificarea ei s'ar fi săvârșit cu multe decenii mai înainte.

DUȘURI SCOTIENE

Dlui I. Stănescu-Papa

*N'ai scris un rând măcar, amice,
(Sau nu se știe pân' acum)
Și, totuș, nu s'ar putea zice
Că n'ai avea, pardon, — volum...*

Aceluiaș

*Volumul lui e cu ponos,
Dar ce mă umple de uimire
E, că un om atât de gros
E, totuș, un artist. subțirel*

MOTTONEL

TEATRUL NAȚIONAL

SOCIETATEA DRAMATICA

Poveste de Jarnă

Gomedie în 5 acte de Shakespeare

Distribuția:

Leontes, regele Siciliei	D-l Dem. Psaltia
Mamilius, tânăr prinț	D-na Jeni Rădulescu
Gamillo	D-l V. Vasilescu
Antigonus	„ N. Voicu
Gleomenes	„ J. Rusu
Dion	„ J. Ghiorghiu-Dumăști
Intâiul gentilom	Dem. Constantinescu
Roger	Alar Șerban
Al treilea gentilom	„ G. Rusei
Polixenes, regele Bohemiei	„ N. Dimitriu
Florizel, prinț al Bohemiei	„ Al. Rădulescu-Râmnic
Arhidamus	„ J. Vanciu
Un marinar	„ H. Gristea
Un paznic	„ V. Mardare
Un păstor bătrân	„ A. Popovici
Buful, fiul său	„ G. Potcoavă
Autolycus	„ Alexandru Ghibericon
Un servitor al păstorului	„ V. Potorocă
Timpul	D-na Nunuța Hodoș
Hermiona, regina Siciliei, soția lui Leontes	„ Olimpia Bârsan
Perdita, fiica lor	D-ra V. Gronvald
Paulina, soția lui Antigonus	D-na Aura Fotino
Emilia, însoțitoarea reginei	„ M. Miriam-Apostol
Mopsa } păstorite	„ Sylvia Jipescu-Hodoș
Dorcas }	„ Lelica Bănuțiu

Seniori, doamne și gentilomi, ofițeri, servitori, păstorite, soldați.

SUBIECTUL PIESEI

Leontes, regele Siciliei, bănuiește că soția sa Hermiona îl înșală, și că fetița, pe care de curând a născut-o aceasta, e fructul unor legături vinovate cu Polixenes, regele Boemiei, fraatele lui Leontes. În culmea furiei, întemeiându-se pe o simplă bănuială, regele Siciliei poruncește ca fetița lui să fie ucisă, iar pe regină o trimite la judecată, spre a fi osândită ca orice femeu necredincioasă.

Planul lui Leontes nu reușește însă. Fetița nu e omorâtă, așa după cum poruncise el la mânia. Câțiva curteni, imbarcându-se pe o corabie, salvează copilul și îl duc pe țarmul Boemiei, dimpreună cu o ladă de preț. O furtună grozavă izbucnește tocmai atunci pe mare, și corabia cu cei câțiva curteni din Sicilia se înecă. Fetița regelui

DI N. DIMITRIU

Dra V. CRONVALD

Leontes e găsită apoi de un păstor, care se hotărăște să ia în grija lui copilul găsit, ca să-l crească.

La curtea regelui Siciliei e, în acest timp, mare jale. Nobila Paulina, care cunoștea nevinovăția Hermionei, dă de veste că regina a murit, și Leontes, la rândul lui, e nespus de îndurerat.

Șaisprezece ani au trecut dela aceste întâmplări. Timpul vine el însuș să întorcă din cartea vieții câteva file mai departe. Suntem acum în regatul Boemiei.

Fata regelui Siciliei, aruncată în voia soartei, socotită moartă de toată lumea, a fost crescută de un păstor bătrân, și e acum o tânără și frumoasă păstoriță, cu numele de Perdita. De ea se îndrăgostește, pe ascuns, însuș fiul regelui Boemiei, anume Florizel. Iubirea celor doi tineri nu rămâne

Dna OLIMPIA BÂRSAN

BCU Cluj / Central University Library Cluj

însă nedescoperită. Regele Eo-
miei află de amorul fiului său
și vrea să se încredințeze dacă
ceea ce i s'a spus e adevărat. Im-
preună cu însoțitorii săi se îm-
bracă în haine de păstor și merg
cu toții la serbarea tunsului oilor.
Aci surprind, într'adevăr, pe Flo-
rizel și pe Perdita, iar regele Si-
ciliei, foarte supărat, spune fiului
său, că niciodată nu-i va îngădui
să se însoțească cu o simplă
păstorită.

Ajutați de Camillo, un prieten
al prințului, cei doi îndrăgostiți
fug la curtea regelui Siciliei, ce-
rându-i ajutor. Acesta le făgă-
duiește că le va da tot sprijinul,
dar, aflând că Perdita nu e decât
o biată păstorită, își ia vorba
înapoi, vrea să gonească pe prințul

Florizel, și să păstreze pe păsto-
riță, ai cărei ochi seamănă cu ai
răposatei sale soții.

În cele din urmă, însă, toate
se dau la iveală. Paulina, cu
ajutorul unui oracol, readuce în
viață pe regina Hermiona... care
nu murise deloc, dovedește ne-
vinovăția soției bănuite pe nedrept,
și regele Siciliei află tocmai la
vreme, că Perdita nu e alta decât
propria sa fiică, scăpată din
ghiarele morții cu șaisprezece ani
mai 'nainte.

Deci, lucrurile se sfârșesc cu
bine. Florizel se însoară cu Per-
dita și Camillo cu Paulina, al
cărui soț murise în naufragiul
de pe coasta Boemiei.

Lustre de masă și noptiere, dela cele mai simple până la cele mai luxoase.

Mașini electrice pentru călcat și încălzit, cu accesorii pentru reparații.

Becuri electrice, toate mărimile, se găsesc în depozit en-gros și en-detail

La Magazinul de Candelabre pentru Ardeal S. A.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand 11.

Citiți

“Cultura Poporului”

Cea mai răspândită foaie săptămânală
din țară scrisă de distinși scriitori.

DIRECTOR: General N. Petala. Prim-redactor Const. Cehan Racoviță

Redacția și Administrația: CLUJ, Str. N. Iorga 6

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SEGESVARI & Co.

STR. REG. MARIA, 25 = CALEA VICTORIEI, 10

Cel mai mare depozit de văpsele,
lacuri și articole chimice

EN-GROS ȘI EN-DETAIL

MARELE MAGAZIN

LUCA P. NICULESCU

SUCURSALA CLUJ, STRADA REGELE FERDINAND

Se găsește bogat asortiment de manufactură, raion
special pentru mățasuri, stofe bărbătești și pentru
dame, raion special pentru olandă de trusouri, etc.

VANZARE EN-GROS ȘI EN-DETAIL

CRONICA DRAMATICĂ

— „Nunta lui Figaro“, comedie în 5 acte de *Beaumarchais* —

Acest Figaro, domnii mei, nu e altul decât vestitul bărbier din Sevilla, credinciosul servitor al contelui Almaviva, pe care l'a slujit, într'o împrejurare cunoscută, cu devotament, cu spirit și cu pricepere. Il știi cine e. A născocit o serie nesfârșită de farse, de minciuni și de căpcane, pentru a ajuta pe stăpânul său să obțină mâna delicioasei Rozina. Vă aduceți aminte de renghiturile jucate gelosului don Bartholo!...

„Nunta lui Figaro“ e al doilea capitol al poveștii, unde ar trebui să se vorbească despre recunoștința nobilului stăpân al bărbierului din Sevilla, Conte de Almaviva e înșurat acum cu delicioasa Rozina, pe care continuă s'o iubească, — într'un chip foarte ciudat: dela distanță... S'au dus vremurile de de mult, când tânărul îndrăgostit venea deghizat în profesor de muzică vocală, ca să poată rămânea câteva clipe alături de aleasa inimii sale. Jarul nerăbdător al dragostei se stinge, încetul cu încetul, pe cenușa timpului...

Dar Figaro, la rândul lui, iubește acum cu căldura primelor văpăi. Suzana, mireasa lui Figaro, e subreta contesei de Almaviva. Ajutorul, deci, nu e atât de greu de dat. Căsătoria celor doi tineri nu întâmpină nicio dificultate.

Afară de una singură. Contele Almaviva a pus ochii pe sburdălnica nevinovăție a frumoasei Suzana, și ține cu orice preț s'o fiină în brațe, — cu toate avantajele unui adevărat soț, — mai'nainte

chiar ca bietul Figaro să aibe privilegiul de a intra în drepturile sale. Aceștia e un vechi privilegiu al nobililor, la care contese Almaviva, spre marea său regret, renunțase, dar pe care vrea să și-l exercite din nou, prin vicleșug, tocmai împotriva credinciosului său valet.

„Nunta lui Figaro“, o capod'operă neîntrecută de intrigă, de vervă și de satiră, înfățișează această luptă îndârjită între urzeala meșteșugită a contelui Almaviva și elastica șiretenie a lui Figaro, care își pune la încercare toată imaginația lui drăcească pentru a nu fi încornorat înainte de vreme. Într'ga se incurcă și se înfășoară cu o virtuozitate pe care n'o cunoscuse Molière, mai sărac în invenții scenice, și pe care n'a întrecut-o niciun autor de comedii moderne. Verva e scânteietoare și fină, ca tot spiritul veacului al optsprezecelea. Numai satira e mai puțin gustată astăzi, pe alocurea, pentru că nobilimea nu mai are demult nici măcar privilegiul de a exista.

Pe scena Teatrului Național din Cluj, „Nunta lui Figaro“ s'a reprezentat în ritmul și în atmosfera cuvenită. D. Șt. Braborescu, subț a cărui direcție de scenă s'a pregătit spectacolul, e un spirit cultivat, (n'am uitat promițătoarele sale începuturi literare) și a reușit să-l mențină pe Beaumarchais în veacul lui. D. Șt. Braborescu ne-a dat el însuși un Figaro în necontenită mișcare, vloi ca un spiriduș și lute ca argintul viu. Dna Jeana

Popovici-Voina, plină de vervă și de voioșie, ca totdeauna, a jucat pe Suzon cu tot farmecul neastâmpărat al încântătoarelor subrete. Contesa doșoarei Cronvald și-a înfrumusețat prestația cu o ușoară undă de melancolie, care-i sedea bine, cași peruca albă. Bună masca dlui M. Ștefănescu în don Bazil. Foarte reușit Chérubin-ul dnei Nunușa Hodoș. Pușin cam artificial contela Almaviva al dlui N. Dimitriu. D. Al. Ghibericon a compus un Brid' Olson cu mijloacele burlești ale epocii.

Despre restul distribuției nu mai bine.

CRONICARUL „TEATRULUI“

AFARĂ DIN PROGRAM

Prezență de spirit.

La primul matineu al Teatrului Național din Cluj se juca „Fetița“, cu dna Jeana Popovici-Voina și cu d. Zaharia Bărsan în cele două roluri principale. Sala era tixită. Publicul, așteptat numai din tineret, foarte atent.

În actul al doilea al comediei, micuța Colette Auradoux, care pleacă din casa mătușelor sale pentru a nu fi măritată cu șla, fuge la Paris și cere adăpost pictorului Delanoy, pe care își închipuie că-l iubeste. Aci vine s'o caute fostul ei logodnic, care, după cum se desfășoară acțiunea piesei, *nu trebuie s'o găsească.*

Iată însă ce s'a întâmplat: Fie că dna Jeana Popovici-Voina, care juca pe Colette, nu s'a retras la vreme, fie că d. Al. Ghibericon, care juca pe fostul ei logodnic, a sosit prea de timpuriu, când

acesta din urmă a apărut în ușe, Colette, în loc să fie după paravan, se găsea încă în scenă... Ce era de făcut?

Mântuirea a venit de la d. Ștefănescu-Papa, care era de față, și care juca rolul unui binevoitor comisar de poliție. Colette s'a ascuns... după d. Ștefănescu-Papa, ca după un paravan, și uite-uite, au trecut amândoi de partea cealaltă a scenei. D-l Al. Ghibericon s'a cam făcut că nu vede, și incidentul neprevăzut a fost aplonat.

Ce s'ar fi întâmplat însă dacă d. Ștefănescu-Papa ar fi fost mai pușin voluminos, și dna Jeana Popovici-Voina mai pușin subțirică?

Răutăți femeiești.

O tânără artistă, al cărei trecut amoros fusese, cu toate acestea, destul de bogat, juca pe scena unui teatru din Paris, în travesti, rolul lui Chérubin din „Nunta lui Figaro“.

Tânăra artistă era foarte mândră de rolul ei, și găsea că frumosul costum de paj îi stă de minune. — „Sunt așa de bine travestită, zicea ea unei colege din teatru, încât jumătate din Paris o să creadă că sunt înfrădevăr băiat!“

Dar prietena, de colo, arăspuns: — „Lasă, n'avea nicio grijă, cealaltă jumătate din Paris a avut destule ori prihejul să se convingă de contrariul!“

— La Opera Română din București se fac mari pregătiri pentru reprezentarea operei *Salomea* de Richard Strauss.

Conducerea muzicală o va avea d. George Georgescu.

INFORMAȚIUNI TEATRALE

— Viitoarea premieră a Teatrului Național din Cluj va fi *Papa Lebonnard*, puternică drăma a poetului francez Jean Aicard. Rolul principal, care a făcut pe vremuri gloria marelui tragedian Ermette Novelli, va fi jucat de dl Zaharia Bârsan. În rolul dnei Lebonnard va apare dna Aura Fotino. Cele două fete ale lui Lebonnard vor fi interpretate de dnele Jeana Popovici-Voina și Sylvia Jipescu-Hodoș. Fiul lui Lebonnard va fi dl Potoroacă, un tânăr artist de talent, care e la primul său rol mai însemnat. Piesa e pusă în scenă, cu multă grijă ca totdeauna, de dl Zaharia Bârsan.

— S'a pus în repetiție, la Teatrul Național din Cluj, comedia lui M. Lengyel: *Antonia*, cu dna Olimpia Bârsan în rolul principal.

Tot dna Olimpia Bârsan va mai juca, în cursul lunei viitoare, celebra comedie a lui Victorien Sardou: *Madame Sans-Gêne*, a cărei acțiune se petrece pe vremea lui Napoleon Bonaparte.

— Sâmbătă 13 Februarie, turneul Teatrului Național din București condus de d. C. Ciprian se va opri în Cluj, reprezentând pe scena Teatrului de aci tragedia *Machbeth* de Shakespeare. După cum se știe, *Machbeth* s'a jucat la Cluj, anul trecut, într'o excelență măreață, având ca interpreți principali pe dna Olimpia Bârsan și d. Zaharia Bârsan.

Turneul Teatrului Național din București vine cu decorurile proprii.

— Luna Februarie pare să fie luna turneurilor. Sâmbăta următoare, la 20 Februarie, o altă echipă de artiști ai Teatrului Național din Capitală, în frunte cu dna Agepsina Macri-Eftimiu, va juca la Cluj *Meșterul Manole* de d. Victor Eftimiu, care s'a reprezentat de curând și la București.

— Opera Română din Cluj continuă să reprezinte, cu acelaș succes, *Ebreea* de Halévy, cu dna M. Nestorescu și dnii N. Apostolescu și Ujeicu în rolurile principale. Condițiile excelente în care se cântă *Ebreea*, ca și bunele dispoziții vocale ale soliștilor, fac din acest spectacol cel mai mare succes din acest an al Operei Române.

— Duminică seara se va juca pentru a patra oară pe scena Teatrului Național din Cluj minunata comedie a lui Beaumarchais: *Nunta lui Figaro*, care a avut o primire atât de bună din partea publicului la primele trei reprezentații.

D Șt. Braborescu are în Figaro o creație plină de vervă, care se cade să fie văzută.

— Cunoscutul tenor român N. Leonard obține în momentul de față mari succese la Paris, pe scena Teatrului Mogador, unde cântă rolul principal din opereta *Bayadera*.

Libretul *Bayaderei* a fost special prelucrat de dl Pierre Weber, spiritualul autor dramatic parizian.

IOAN N. JILESCU

CLUJ, STR. REGINA MARIA 16

MAGAZIN DE AUTOMOBILE

Cauciucuri, Michelin Cable, Continental Cord
Accesorii și piese de schimb

Expoziție permanentă de automobile:

Buick — Citroën — Oldsmobil

TELEFON No. 7—63

„AU PRINTEMPS“ (Fost Missir)

Cluj, Str. Memorandului No. 11

Cel mai bine asortat magazin cu articole de mode.

Ștofe, Mătăsuri, Lameuri, Piuș „Silskin“, Pânzării,
Ștofe pentru mobile, Draperii, Covoare și Linoleum

Prețurile cele mai convenabile!

IULIU MUȘA & Co.

Coafor de dame CLUJ, Str. Memorandului No. 10

Execută lucrări de artă în această
bransă. — Specialist în coafuri
de dame, lucrări de păr. —
Vopsește părul în orice culoare,
garantând durabilitatea.

L'ORÉAL culorile: noir, brun châtain
foncé, châtain, châtain clair, blond
cendre, blond doré, blond, blond
clair, vénétien rouge, vénétien clair.
Acestea se găsesc în praf și fluid

SIMION NIRENDFELD

Mare deposit de cherestea pentru
construcții și materiale similare

CLUJ, CALEA DOROBANȚILOR No. 9